

[Hendriksen.]

om Undtagelseslov, Forfølgelse af Landarbejderne o. s. v., er grebet fuldkommen ud af Luften, og hvis Loven faar Lov at bestaa, hvad jeg oprigtigt haaber og ønsker, og hvad jeg ogsaa mener der er al Grund til at tro, vil det snart blive klart for alle, at der ikke har været Spor af Grundlag for den voldsomme Agitation mod denne Lov, der saa smagfuldt ogsaa af den højtærede Handelsminister betegnes som Tugthusloven.

I den Tid, der er gaaet, siden Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden blev vedtaget, er jeg yderligere blevet bestyrket i min Tro paa, at vi her er inde paa den rigtige Vej, og jeg skal derfor anbefale ærede Medlemmer at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Steen: Det nuværende høje Folketing har allerede i forrige Rigsdagssamling ved den Afstemning, der fandt Sted ved tredje Behandling af et Forslag enslydende med det, der her foreligger, for Flertallets Vedkommende udtalt sit Syn paa Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden. Jeg havde ved den Lejlighed Anledning til at motivere mit Partis Stilling til Lovforslaget og den Afstemning, vi foretog, og idet jeg tillader mig at henvise hertil, anbefaler jeg det høje Ting ogsaa i Aar at stemme for det Forslag, der her foreligger, og dermed for Ophævelse af Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Slesbager, rettede i den første Tale, han under Finanslovens første Behandling holdt, et Spørgsmaal til det radikale Venstre, som jeg gerne vil benytte Lejligheden til at besvare. Det ærede Medlem gav en Fremstilling af Forholdet mellem Flertallet i Kommunalbestyrelsen i Esbjerg og Arbejderorganisationerne derovre og spurgte saa til Slut: Skulde det vise sig, at de Forhold ikke falder ind under Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden, vil det radikale Venstre da være med til at ændre eller, som det ærede Medlem udtrykte sig, skærpe Loven?

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at vi vil ikke være med til at ændre noget i denne Lov, fordi vi anser denne Lov for at være i enhver Henseende haabløs. Men hvorfor retter det ærede Medlem det Spørgsmaal til os? Det er dog ikke os, der har Ansvaret for Lovens Indhold eller for de Urimeligheder, der kan blive Resultatet af, at man lovgiver paa denne Maade. Nej, det er Venstres egen Lov, som de har gennemtruffet mod vort Raad og mod vor Advarsel.

Og hvad oplever man saa nu? Ja, nu kommer Venstres egen Ordfører og siger: Der foregaar oprørende Ting ude i Landet, men hvis det ikke skulde kunne rammes af Loven — og hans Tvivl, der jo ligger i dette, er sikkert saare velbegrundet —, vil det radikale Venstre saa ikke nok hjælpe os med at skaffe en anden Lov?

Hvorfor siger det ærede Medlem ikke det, han burde sige: Den Lov, vi gennemførte, svarer ikke til sit Formaal. Os andre kan det naturligt ikke gøre noget Indtryk paa, for den virker nøjagtigt, som vi havde ventet, bidrager til at skabe om muligt endnu større Forvirring og Usikkerhed paa det Omraade, end der herskede i Forvejen.

Nej, vi ønsker tilvejebragt klarést mulige Lovgivningsregler for hele Forholdet mellem Organisationerne og den enkelte, og hvis Venstre har noget virkeligt Ønske i saa Henseende, burde de hjælpe os, for saa er Vejen den at stemme for det Forslag, der her foreligger, ophæve den Lov, hvis Utilstrækkelighed, Umulighed og Urimelighed — kald det for mig, hvad De vil — de selv erkender, og derved skabe fri Bane for Opfyldelsen af det Tilsagn, den højtærede Handelsminister gav i Fjor, og som jeg gaar ud fra, han staar ved igen i Aar: naar denne Lov er ude af Verden da straks at nedsætte et Udvalg, der virkelig har Forudsætninger for at tage hele dette Problem op.

Ud fra vort Ønske om hurtigst muligt at komme i Gang hermed anbefaler jeg det høje Ting at stemme for det Lovforslag, der her foreligger.

Hans Hansen: Jeg skal ganske kort paa min Gruppes Vegne i Anledning af dette Forslag, som jo er en Genganger, henvise til vor Stilling til det tilsvarende Lovforslag i Fjor og til den Stilling, som min lille Gruppe indtog, da Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden blev vedtaget her i dette høje Ting.

Vi har ikke noget imod, om det kommende Udvalg kan finde en anden Form, naar blot Indholdet i Loven bevares. Vi vil anse det for rimeligt, om der i Straffeloven blev indført Bestemmelser, saa det ikke var nødvendigt at have en særlig Lovgivning paa dette Omraade; men vi kan ikke godkende hele den Modstand, der har været imod Loven, og som aabenbart gaar ud paa, at der er nogle Mennesker, der vil tiltage sig mere end en samfundsmæssig Stilling. Der er ingen, der maa have mere end en samfundsmæssig Stilling, men enhver Borger her i Landet skal ogsaa have en saadan.